

2000 barn har kidnappats!

Innehåll

- 1 Kidnappning av 2000 barn i Bam.
- 2 Slöjan och den franska revolutionen.
- 3 Väntan förgäves
- 4 Ser ni mig?
- 5 Marjans bestulna liv.
- 6 Försvara barnen i Irak.
- 7 Till minnet av Fadime Shahindal.
- 8 Barn, burqa och religion.
- 9 Barnen Försts andra internationella konferens.

Redaktör: Soleyman Ghasemiani
Adress: Box 6040 / 42406 Angered

- bfbulletinen@yahoo.se
- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 070- 619 90 54
- www.barnenforst.com
- www.childrenfirstinternational.org

Tidningen Sharq i Iran meddelar att ”Enligt inofficiella källor har 2000 barn kidnappats efter jordbävningkatastrofen i Bam. Officiella källor reducerar denna siffra till 500 barn.”

Herr Rah-Chamani, chefen för Hälsovårdverket, som har ansvaret för att skydda dessa barn enligt de rådande islamiska lagarna, deklarerar att åklagarmyndigheten är föräldralösa barns förmyndare och att det endast är åklagaren som kan ge vårdnaden till någon annan.

Herr Nabiollah Eshqi, chef för Familjebyrån inom Hälsovårdverket, medger i en intervju med tidningen Sharq att ”Det finns en del fall där barn har sålts vidare efter att familjehemmen har fått vårdnaden över dem, eller att barnen har lagts in på sjukhus och att deras njurar tagits ut och sålts vidare”.

För de skyddslösa iranska barnen i Bam, är det inte någon större tröst att överleva jordbävningkatastrofen; den giriga och hungriga iranska marknaden står där och väntar på sina offer. Den islamiska regimens ledare och speciellt Hälsovårdverket och ”Revolutionsgardet” vilka är utsedda att ta hand om de

jordbävningdrabbade i Bam, bär det direkta ansvaret för denna mänskliga tragedi. Genom sina barnfientliga islamiska lagar har den islamiska regimen blockerat ansträngningar från internationella barnsrätts- och hjälporganisationer att hjälpa och bistå de drabbade.

När den islamiska regimens egna myndigheter själva framhåller att barn lemlästas i de iranska sjukhusen och att deras kroppsdelar säljs, låter talet om icke officiella ligor som utnyttjar barn, sarkastiskt. Myndigheterna deklarerar öppet att denna makabra kroppsdelshandel bedrivs i sjukhusen som har regimen som sin huvudman.

Den islamiska regimen har huvudansvaret för denna ofattbara tragedi och måste stå till svars.

”Barnen Först”s iranska avdelning uppmanar alla frihetsälskande människor och alla barnsrätts-, och människorättorganisationer i världen att engagera sig för att rädda dessa barns liv. Vi får inte låta de små överlevanden från jordbävningkatastrofen falla offer för kriminella ligor och det barnfientliga islamiska systemet

Slöjan och den franska revolutionen

I onsdags tillkännagav Frankrikes president förbudet mot religiösa yttringar i skolan och därmed stängs slöjan ut i alla dess former från skolområdet. Sekularismen i Frankrike vann tillbaka en bit av sin förlorade mark efter den franska revolutionen. Men vi ska komma ihåg att den franska staten fortfarande är långt ifrån de sekulära idealen som den borgerliga revolutionen för över två hundra år sedan satte på dagordningen. Trots detta är Frankrike det mest sekulära samhället i väst.

Nu får vi åter ställa frågan om slöjan och skolan i Sverige. Det svenska etablissemanget har hårdnackat stött slöjan förbehållslöst och låtit religiösa yttringar i namn av religionsfrihet avsekularisera det moderna svenska samhället bit för bit. Skolverkets senaste beslut om burkan var i själva verket en fingervisning om hur verket skyddade slöjan totalt från motståndarnas angrepp. Burkan fick nöja sig med inskränkningar först när skolverket hade tagit på sig den religiösa manteln och utfärdat en religiös fatwa om att burkan inte alls hade något stöd i de religiösa urkunderna! Det betydde alltså att det är fritt fram för andra religiösa yttringar, seder och bruk att pröva sin lycka i det offentliga rummet, i skolan, hos myndigheterna och överallt där

det tidigare verkade vara stängd för religiösa påbud och värderingar.

Det moderna samhället och dess allmänna och offentliga institutioner måste vara helt neutrala från alla religiösa eller etniska tillhörigheter. Grunden för det gemensamma, allmänna rummet måste vara människan utan några som helst tillägg. Medborgarskapet och de grundläggande universella mänskliga rättigheterna är de grundpelare som hela samhället skall stå på. Staten och dess institutioner skall behandla alla sina medborgare lika utan att ta hänsyn till någons religiösa eller etniska tillhörighet. Religionen måste vara en absolut privat sak. Staten och kommunerna skall inte bistå några religiösa institutioner vare sig ekonomiskt eller moraliskt eftersom det privata är privat och måste ske på de troendes egen bekostnad.

Skolan är en allmän angelägenhet och måste ombesörjas av samhället. Skolan är till för att ge barnen, allas vår framtid, de grundläggande kunskaperna som måste vara baserad på beprövad vetenskap. Skolan är till för att ge barnen de verktyg som de behöver för kunskapsinhämtning, kritisk granskning, analysförmåga, bedömning, val och beslut. Denna process är oumbärlig innan barnen kan träda in i vuxenvärlden och göra några

egna val värt namnet! Allt detta kräver en sekulär skola, en zon fri från alla religioners inblandning, en undervisning som tyr sig endast till vetenskaplig metod och är främmande från religioners trångsynthet, vidskepelser, självcentrism, könsapartheid, dogmatism, fientlighet mot andra tro och mot grundläggande demokratiska värderingar.

Slöjan är ett religiöst påbud. Den är till för att kvinnans sociala status, hennes plats och roll enligt islam kräver det. Hon måste ha den på sig, för att dölja sin "kropp", sin "skönhet", sin "sexualitet" och sin självständiga existens. Slöjan är ingen klädsel. Den kan hon inte ta av sig och byta när hon vill, eller efter väderförhållandena. Den kan bytas bara efter hennes ägares "väderförhållanden"! Den är inget mode, modet kan eventuellt finnas dold under slöjan för makens ensamma beskådande. Vad den beslöjade kvinnan än säger så är slöjan patriarkatets verk och förmedlar just dessa kvinnofientliga värderingarna. Slöjan lär barnet att skämmas över sin kropp! Hon växer upp med föreställningen att hon är riktigt "annorlunda" från pojkar. Hennes kön blir en börda för henne. Hon måste ständigt kämpa med sina naturliga behov och föräldrarnas religiösa påbud och förväntningar för "fina gudfruktiga flickor". Slöjan är patriarkatets svärd över flickans, kvinnans, sexualitet. Den är kyskhetens väktare!

En del brukar kalla slöjan för en symbol för kvinnoförtryck. Jag tycker att det är fel ordval i detta sammanhang! Slöjan är själva förtrycket inte bara dess symbol.

Symboler är ofta i sig ingenting. De kan vara olika tecken, som hakkorset eller korset, ett visst tygstycke, som flaggorna, vilka i sig betyder ingenting men man lägger en mening i dem som står över själva föremålet. Slöjan har i sig en betydelse. Den täcker över kvinnans hår och hennes kropp. Den tränger undan solen. Den förtrycker kvinnans naturliga känslor; gör henne instängd och isolerad från sin omgivning och cementerar de vidriga könsrollerna på det mest framträdande sättet. Slöjans kvinnofientlighet är ett faktum, så uppenbar att kvinnorörelsen i väst borde ha varit på gatorna och bekämpat den för länge sedan precis som den gör mot den öppna kapitalistiska sexmarknaden och exploateringen av kvinnans kropp och sexualitet.

Men betyder detta att man ska förbjuda slöjan helt och hållet? Personligen har jag inte hört ett sådant krav någonstans. Slöjan är en del av en viss religion. Så länge trosfriheten finns, finns också slöjan rent teoretiskt. Ingen har förespråkade religions förbud men det finns mycket som är förbjudet trots att det är religiöst! När vi säger att religionen är privat så gäller det i lika hög grad slöjan också som en yttring av den samma. I den sekulära skolan får det inte finnas någon plats för några som helst religiösa yttringar, slöjan inberäknad. Slöjan eller andra religiösa yttringar får inte finnas inom de statliga och kommunala myndigheterna och institutionerna som är till för att ge service åt alla medborgarna. På gator och torg, i de egna religiösa stiftelserna, och på det privata planet är det var och ens rätt att klä sig så som man själv behagar.

Sist måste vi lägga till ytterligare en aspekt i slöjebatten. Vårt resonemang har hittills rört sig i de vuxnas sfär. Vad har barn med religion och religiositet att göra? Skall samhället pracka på barn religiösa värderingar bara för att deras föräldrar har gjort sitt eget val? Var kommer barnets intressen i fråga? Varför reagerar man inte mot religiösa dogmers indirekta och direkta intrång i barns liv? Vem har sagt att barn är föräldrars ägodelar för att de ska bestämma över hela deras liv? Samhället måste säga ifrån mot religioners indoktrinering av barn och den fysiska och psykiska misshandel som många religiösa seder och bruk utgör för barn. Slöjan är en av de religiösa sederna och måste stoppas för barn helt och hållet. När flickorna har gått in i framtiden som vuxna medborgare, kan de själva bestämma hur de ska klä sig. Att förvänta sig något annat av barn är att svika dem och lägga på dem ett ansvar som de inte är mogna för.

Barnen Först
2003-12-17

Tankar om Prao på ett bageri!

Kara Ghasemiani

”Visst känns det som att käärleeken väntar!”

Dessa irriterande ord väckte mig ur min ljuva sömn. Jag stängde av klockradion, tog på

mig kläderna och gick ner till köket. Klockan var 6:30. Igår var jag trött och hade ont i hela kroppen. Så jag hade stannat hemma. Men idag var jag pigg och utvilad. Jag åt frukost och cyklade iväg till bageriet. När jag var framme hade de redan börjat. Jag ställde mig bakom bänken och började paketera.

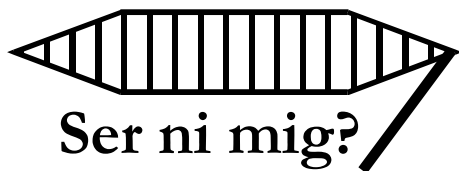
Först får jag en påse med tio bröd i. Eftersom påsen är öppen måste jag snurra runt öppningen två gånger och sen dra den genom en apparat som tejpar ihop påsen. Till sist lägger jag påsen i en kartong.

Snurra, tejpa, lägga i kartongen. Snurra, tejpa, lägga i kartongen. Efter att jag har gjort det tio gånger, så lägger jag kartongen på en vagn. Och så fortsätter jag i tre timmar, då vi går till tortillaavdelningen. Dagen hade gått ovanligt snabbt. Det kanske berodde på att det var sista dagen och att jag kanske skulle få pengar.

Klockan var 14:20. Jag brukade sluta vid tvåtiden men jag sa inget. Jag skulle ju ändå få pengar! Klockan 14:40 sa Anders äntligen att jag kunde gå. Jag förväntade mig att han skulle sätta handen i fickan men ingenting hände. Jag började besviket gå mot omklädningsrummet när han sa, ”vänta lite!”.

Jag fick nytt hopp och undrade hur mycket jag skulle få. Han kom fram till mig och sa: ”vill du ta med dig lite bröd” ?

Följande är ett tal från Marjan som hon höll vid Barnen Först internationella konferens i Stockholm 2003-11-28

Marjan Kia

Jag heter Marjan och är 16 år gammal. Jag var bara 10 år gammal när jag för sex år sedan flydde till Sverige med min mamma och lillebror.

I mitt land, i det samhälle jag kommer ifrån, räknas en flicka som en vuxen kvinna när hon

fyller 9 år. Hon kan giftas bort, få barn och ta ansvar för en familjs liv. När jag flydde till Sverige tänkte jag att här kommer jag att få vara barn och ha rätt att leka med mina dockor.

Men idag tycker jag inte att det är så stor skillnad mellan Iran och Sverige för min del. Även här i Sverige räknas jag med mina föräldrar och har även blivit tvungen att ta ansvar för min familj.

Varje morgon när jag vaknar får jag en konstig känsla och undrar när polisen kommer att hitta mina föräldrar.

Jag vill inte åka tillbaka till ett land där en kvinna räknas som en halv människa; där hon inte har några rättigheter och inte kan bestämma över något i sitt liv.

Men inte ens här i Sverige, där lagen säger att man ska behandla barn rätt och att deras rättigheter tillvaratas, har jag fått vara barn. Inte här heller har jag kunnat leka med mina dockor.

Jag vet och jag har sett vilka rättigheter svenska barn har. De rättigheterna har inte gällt mig på grund av att jag är invandrare och jag har inte ens fått stanna i Sverige.

I den svenska lagen står det att om det finns risk för att barns liv kan sättas i fara till följd av utvisning, skall de barnen få stanna i Sverige. Jag vet inte varför de svenska myndigheterna

inte bryr sig om sina egna lagar och varför Migrationsverket inte följer lagen när det gäller mig och hundratals andra barn som är i Sverige idag och har samma situation som jag?

Jag är 16 år idag och har försökt ta livet av mig 3 gånger. Varför ska det vara så här?! Hur länge ska det vara så här? Hur många barns liv ska offras som mitt och brorsans liv?

Ni kan inte tänka er att leva som mig i en timme; att vara rädda och inte veta vad som ska hända med ert liv om en timme? Man blir psykisk sjuk och upplever saker som ertsas för alltid i minnet; men ingen vill öppna sina ögon och se oss, höra oss för det är så sorgligt, eller hur ...!

Marjans bestulna barndom!

Till dem det berör!

Ärendenr: UN 02/10007

Härmed protesterar Barnen Först mot det sätt på vilket Migrationsverket och Utlänningsnämnden har behandlat asylärendet för familjen Kia-Darbansary.

Sverige var bland de första länderna som ratificerade Barnkonventionen och åtog sig att tillämpa dess andemening och rekommendationer. Till följd av detta fick även Utlänningslagen ett nytt tillägg avseende "barnens bästa" vid bedömning i asylärenden.

Under Barnen Försts 2:a internationella konferens, 28-29:e november 2003 i Stockholm, fick vi ett skakande vittnesbörd från en 16 årig asylsökande iransk flicka som har varit i Sverige i snart 6 år och som fortfarande lever i förtvivlan och ovisshet.

Marjan Kia-Darbansary född 871006 kom tillsammans med sin mor och sin två år yngre bror Milad, till Sverige. Fadern anslöt sig till familjen senare. De har fått avslag på sin asylansökan både från Migrationsverket och Utlänningsnämnden. Föräldrarna lever nu under jorden sedan en tid tillbaka för att inte lämnas i händerna på den islamiska regimen i Iran. Eftersom barnen är övergivna av sina föräldrar har socialtjänsten

☞ gå till sidan 5

Marjans bestulna....

placerat dem i familjehem.

Marjans historia är en berättelse om ett barn som ser hur hennes liv och barndom stjäls från henne offentligt. Hon gråter när hon påminner oss om att hon inte har fått vara barn, leka med sina dockor, vara ute på lekplatser, känna på tryggheten och kärleken i ett harmoniskt samspel mellan samhället och familjen, utan fått bära på rädslan för den dagen då föräldrarna skall skickas tillbaka till Iran med dödshot och fängelsestraff hängande över sig. Hon och hennes bror har fått bära den omänskliga tunga psykiska bördan som föräldrarna släpar med sig tack vare sina politiska aktiviteter och en barbarisk regims förföljelse av sina motståndare.

Marjan mår mycket dåligt av den ovissa livssituationen; och föräldrar som lever gömda av fruktan för sina liv och för att komma undan polisen i Sverige och i Iran. Hennes barndom är förstörd på grund av vuxnas livsval och deras beslut. Detta måste få ett stopp omedelbart. Den svenska staten får inte leka med Marjan och Milads liv. Vad föräldrarna än gör; vad de än förtjänar eller inte, så får inte de svenska myndigheternas beslut äventyra barnens liv eller hälsa. Utlänningsnämndens och Migrationsverkets beslutsvånda när det gäller barnen har redan skadat deras psykiska välbefinnande och trygghet. Barnens bästa kräver att de berörda myndigheterna tar tag i ärendet omedelbart och sätter stopp för barnens lidande.

Soleyman Ghasemiani
Ordf. Barnen Först

Försvara barnen i Irak!

Detta är en resolution som antogs av Barnen Försts 2:a internationella konferens 28-29:e november 2003 i Stockholm.

Miljontals barn i Irak är offer för ett decennium av ekonomiska sanktioner, Saddams bakåtsträvande och reaktionära regim, världens nya ordning och den nya supermaktens krigsföring.

Dödsfall p.g.a. otillgänglighet till dricksvatten, mat, medicin, bombardemang och den ovisshet och förvirring som nu råder i landet har gjort Irak till en plats där barn dagligen får sätta livet till.

Det har hela tiden varit uppenbart att detta skulle hända. Det är inte guds eller naturens verk att detta kaos och elände har skapats i Irak.

Barnen i Irak är ett offer för denna borgerliga politik som är byggd på icke humanitära grunder och inte tar hänsyn till människors lidande. Bush, Blair, Saddam och islamiska fundamentalister har i sin strävan att behålla och utöka sina ekonomiska vinningar, fört denna aggressiva politik och därmed gjort Irak till en krigszon där barn ständigt mördas eller råkar illa ut.

Barnens räddning i Irak ligger hos rörelser som arbetar för mänskliga rättigheter utan några som helst ekonomiska, religiösa eller ideologiska intressen.

För att förbättra barnens eländiga situation i Irak kräver "Barnen Först" att nedanstående punkter snarast genomförs.

- Omedelbart och villkorslöst byggande av bostäder, skolor,

sjukhus och idrottsanläggningar. Likaså omedelbart införskaffande av medicin, mat och dricksvatten.

- Tryggare miljöer där barnen inte lider psykisk eller fysisk skada och välfärd för alla oavsett samhällsklass och ursprung.

- Införskaffande av välutrustade och moderna barnhem för hem/föräldralösa barn.

- Förbud mot religionens yttringar i skolor och där barn vistas.

2000 barn....

i Iran. Hälsovårdsverket och den iranska regimens ledare måste omedelbart lämna en fullständig lista över alla föräldralösa barn till internationella organisationer.

Den primära uppgiften blir att införskaffa internationellt sett acceptabla trygga levnadsförhållanden för dessa barn och garantera deras normala utveckling.

Var inte likgiltig för denna katastrof! För mer information och för att rädda dessa barn liv, kontakta oss.

Seavash Modarresi
Ordf. Barnen Först -Iran –
2004-01-10

För två år sedan släktes Fadime Shahindals frihetskämpiga liv av traditionella kvinnofientliga värderingar med sin far som ombud. Fadime var inget offer. Hon var en frihetskämpe som trodde på människors lika värde och jämlikheten som ideal. Hon trotsade alla de barriärer som är resta mot kvinnors rätt att vara sig själva, att äga rätt över sin kropp och sexualitet och att vägra vara en slavinna, varken en medeltida sådan eller en postmodern.

Fadime kämpade för sina rättigheter och mot de traditionella och konservativa krafterna i samhället, vilka hennes manliga släkt tillhörde. Hon var inget offer men fick ge sitt liv för försvaret av de grundläggande mänskliga idealen om frihet och jämlikhet.

Minnesdagen till Fadimes ära borde inte gå i sorgens tecken eftersom hon visste vad hon gjorde och tyckte att ett fritt och människovärdigt liv var värt

Till minne av Fadime Shahindal

riskerna att dö ung. Vi borde hissa röda flaggor; tända facklor natten lång på alla rikets gator och torg och jaga bort tystnaden och skrämelsen med varm, ljuv musik från världens alla hörn för att hedra det unga liv som ville leva livet och dansa av sig patriarkatet och religionens bojar. Men sorgen är tyngre än att låta oss bejaka livsglädjen när det fortfarande vimlar av kandidater till nästa överfall runtomkring oss i samhället. Just idag pågår förhandlingar i hovrätten i Göteborg mot en far som har hotat sin dotter till livet eftersom hon har bejakat livet och friheten.

Statens betyg är ingalunda lysande under de två gånga åren mot problemet. Højningen av Mona Sahlin- anslaget från två extra miljoner första året till 120 miljoner förra året för skyddat boende och utbildningsinsatser för myndigheterna är inte ens att nudda problemet. När flickor behöver skyddas utanför föräldrahemmet betyder att det redan har gått för långt för deras del. Dessa flickor är i realiteten de verkliga förlorarna vilka måste leva ett underjordiskt liv resten av livet. Ett riktigt arbete värt namnet måste börja långt innan flickorna hamnar i det

omänskliga valet att välja friheten och stötas bort från släkt och familj eller leva under den människofientliga hederskulturens ok. För att kunna göra ett sådant arbete måste man ändra de strukturer som står bakom de kvinnoförnedrade

värderingarna, köns-roller, de ojämliga sociala rollerna och de konservativa idéerna mot kvinnans frihet och hennes sexualitet.

Staten ser fortfarande genom fingrarna med religiösa och konservativa föräldrars rätt att förhindra sina flickor att delta i olika skolaktiviteter eller lektioner som idrott, gymnastik, sexualundervisning, simning, musik, skoldisko, biobesök, skolläger etc. Fortfarande ser vi små flickor insvepta i slöjan när de går i skolan. Koranskolor för små barn finns nu nästan i varenda förortshörn. Religiösa skolor indoktrinerar barn i hur de ska se på världen genom den trångsynta religiösa människosynen. Och den politiska islam, burkan, talibanismens avskvärda symbol, får beträda den allmänna skolan och spotta mänskligheten och den grundläggande värden om människors lika värde i ansiktet.

Så länge samhället och dess offentliga institutioner inte är hundra procent fria från religiösa, etniska och alla andra sektaristiska tillhörigheter, kommer de traditionella, konservativa och kvinnofientliga värderingarna att

☞ gå till sidan 8

Barn burqa och religion

Detta är en resolution som antogs av Barnen Försts 2:a internationella konferens 28-29:e november 2003 i Stockholm.

Religion är symbolen för människans alienation från sig själv och hennes ofrihet gentemot de härskande makterna över livsvillkoren. Samtidigt som det mänskliga samhällets utveckling och framsteg; och människans medvetenhet över de förhållanden som omger henne; trängs religionen undan och människan tar alltmer kontrollen över sitt liv.

Burqa är en av de religiösa yttringarna som på det tydligast möjliga sättet ifrågasätter människans värde i sig. Burqa stryker över kvinnan som människa och som person; och hänvisar henne till spökens och ickepersoners värld i den svarta och helt täckta gestalten. Burqa är en kränkning av människan och kvinnans värde. Politiskt är burqan den äckligaste symbolen för politisk islam och dess raste representant talibanismen.

Burqan är också symbolen för kvinnans skam och hat över sin kropp och sin existens. Denna kvinnofientliga religiösa värdering avfärdades för åratals sedan, av den progressiva mänskligheten och förpassades till historien. Barnen är samhällets mest försvarslösa medborgare samtidigt som de är dess framtid.

Därför är det ett måste skydda dem från religioners och blinda traditioners skadeverkningar.

- Religion är vuxnas privata angelägenhet och skall inte ha något med barn att göra. Barn måste få växa upp i en fri och naturlig miljö utan religioners och olika traditioners tvång och förtryck.

- Religionens inblandning i barnens liv är förbjuden. All form av religiösa yttringar eller traditioners ingrepp på barns kropp eller psyke är totalt förbjudet.

- Burqa och slöja är kvinnofientliga religiösa symboler. Därför får det inte finnas plats för dessa yttringar i barns liv. Burqa och slöja är otillåtna för barn.

- Utbildningsväsendet är en samhällelig och allmän angelägenhet och måste vara sekulär och helt fri från religiösa yttringar. Skolor för barn och de allmänna utbildningsinstitutionerna är bundna att respektera den värdegrund som utgår ifrån människovärdet och alla människors frihet, likhet och jämlikhet. Burqa och slöja står i öppet konflikt med dessa grundvärden. Därför är det förbjudet att bära burqa eller slöja

i skolan som helhet.

- Den allmänna skolan är fri och självständig från alla politiska, religiösa eller etniska grupperingar. Som en symbol för den politiska islam och talibanernas kännemärke, är burqas intrång i skolor och andra allmänna utbildnings-institutioner olovligt.

- Utbildningsväsendet är den moderna människans sökande och inhämtande av grundläggande vetenskapliga kunskaper för förståelsen av sig själv, naturen och de omgivande förhållandena, för en så naturlig och fri utveckling som möjligt. Skolans huvuduppgift är att tillhandahålla verktygen för denna objektiva kunskapsinhämtning, granskning, analys, bedömning och val. Religion och religiösa värderingar är ett uppenbart hinder för den ovannämnda naturliga och primära process. Religiösa skolor för barn strider mot detta grundläggande värde och måste stoppas omedelbart.

- Koran- och bibelskolor är platser för utbredning av religiös dogmatism och fanatism. Att pracka vidskepelse och trångsynthet på barn är mycket farligare än att pracka den på vuxna, eftersom barn per definition saknar den rimliga och nödvändiga förmågan till granskning och analysering. Därför är barn av förklarliga skäl mycket mottagna för dogmer, lögn, och vilseledning från vuxnas sida. Att leda barn till sådana verksamheter borde räknas som en motbjudande handling. Dessa skolor måste förbjudas omedelbart för barn.

Barnen först
2003-11-28

Barnen Försts 2:a internationella konferens; ett lyckat och välbesökt arrangemang

Till minnet av Fadime....

frodas oavbrutet; och många flickor kommer även i fortsättningen att betala med sitt liv eller med sin frihet när de vågar uppleva den naturliga, mänskliga och kvinnliga livsnjutningen. Religionen, traditionella seder och bruk, etniska eller kulturella kall, måste förpassas till det individuella planet. Det enda som samhället skall bry sig om är den mänskliga identiteten och medborgarnas lika värde, deras lika rättigheter och skyldigheter.

För den fria människan, för friheten och jämlikheten könen och alla människor emellan måste vi börja angripa problemet på det strukturella planet. Inte ens Sahlin-miljarder kan annars stoppa ytterligare mord på flickor som vill smaka på frihetens frukt inom religiösa, patriarkala miljöer.

Barnen Först
2004-01-20

Barnen Försts 2:a internationella konferens avslutades i Stockholm i helgen. Temat för årets konferens var "Barnens trygghet och välfärd".

Konferensen ägde rum i Kista den 29-30/11. Konferensens första dag var på engelska och svenska och andra dagen på persiska. Barnaktivister från olika delar av världen debatterade olika frågor brinnande under dessa dagar. "Burqas intrång i den svenska skolan", "Barns utveckling och religiösa skolor", "Ett sekulärt utbildningsväsende", "Barn-äktenskap", "Missbruk och barn", "Fattigdom och barn", "Barns rättslöshet i Iran", "Gatubarn", "Barnens situation i Irak"... var bland de teman som berördes av talarna.

I anslutning till konferensen, hölls också en solidaritetsafton

med irakiska barn. Alla intäkter från aftonen överlämnades till "Centret för försvaret av barns rättigheter i Irak" för deras verksamhet med gatubarn i Bagdad.

Konferensen antog några resolutioner däribland "Förbud mot burqa och slöja för barn och i skolan som helhet", "avskaffandet av religiösa skolor

för barn", "fördömandet av den iranska islamiska regimens systematiska våld mot barn" och "Till försvaret av irakiska barn".

Talen under konferensdagarna kommer att publiceras senare på svenska och engelska.

Soleyman Ghasemiani
Barnen Först

Barnen Först - Sverige -

Ordf: Soleyman Ghasemiani
Skr: Karim Shamohammadi

BF / Box 48 / 151 21 Södertelje

Postgiro: 128012-2

Tel: 070-852 67 16

Fax: 070-619 90 54

barnenforst@hotmail.com

ChildrenFirst -England-

Elahe Saba

**CF / BM Box 1919
London WC 1N3XX / England**

Tel: 44-7776 252 460

Fax: 44-870-164 3400

Childrenfirst@ukonline.co.uk

Internationell byrå

Soraya Shahabi

Children First
CF, BM Box 1919
London WC1N3XX / England

Fax: 1-781-735 83 59

Childrenfirst@pathcom.com

